

Farul Creștin

ROMAN

„Vol sunteți lumina lumii”. Matet 5:14.

Anul VIII. No. 44
Apare în fiecare SâmbătăRedacția și administrația: Arad, Strada Lăe Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939Sâmbătă.
2 Noiembrie 1940

MARTORUL CREDINCIOS

de ALEXA POPOVICI

„Isus Hristos, martorul credincios”. Apoc. 1:5.

Martor înseamnă un om, care a văzut, a auzit sau a asistat la o întâmplare. Și rolul lui e de mare importanță într'un proces. Judecătorul pe baza celor spuse de el, mărește sau scade din vina celui acuzat. În gura martorului e scăparea și e condamnarea vinovatului.

În textul nostru de mai sus, Ap. Ioan îl numește pe Domnul Isus „martorul credincios”. O slujbă, o numire, simplă, dar ce adâncă! Ce plină de învățătură e ea, când pătrundem cu mintea în tainele ei. Vom putea descoperi adevărate mărgăritare în adâncul acestor cuvinte ale Ap. Ioan.

Vom putea vedea întâi că, aceasta înseamnă:

TRAI CONTINU CU NOI

Căci e bine, știu că pentru a putea depune o mărturie adevărată despre cineva, trebuie să-l cunoști, să fi trăit aproape de el, să-i ști traiul. Isus înainte de înălțare ne-a spus, că va fi cu noi întotdeauna. Pilda cu păstorul și turma, e o grăitoare asemănare, e adevărul traiului continu al Domnului Isus cu credincioșii Săi.

Isus trăiește cu fiecare din noi. El e aproape de noi, ne știe bucuriile și durerile, ne cunoaște puțurile și slăbiciunile, ocaziile bune și cele rele, râsul și plânsul. Nu e străin de sufletul nostru. Pășurile noastre, grijile, idealurile sunt bine cunoscute de El. Aici e inspirația noastră, aici e înseninarea boltei vieților noastre. Când ne gândim în mijlocul chiar a celor mai mari greutăți, că Isus e lângă noi, că trăiește cu noi, ni se ușurează totul, ni se alină durerea, ni se pare mai moale vântul, mai calmă furtuna, mai rară ceața. Cu Isus totul

e schimbat. Vieța e mai frumoasă, cântarea mai duioasă, melodia mai dulce, cerul mai senin, isvorul mai cristalin, floarea mai parfumată, într'un cuvânt întreaga natură e îmbrăcată în altă haină.

Isus cunoaște pe ai Săi. Pe un altar al unei biserici creștine se află scris: „Ochiul Domnului vede totul”. Ce adevăr sguđuitor pentru noi! Pașii noștri, cărările noastre sunt cunoscute de El, vorbele noastre auzite, gândurile descoperite. Iată un paznic al sfințeniei și curăției noastre. Căci gândul, că suntem pândiți în faptele noastre, în umblările noastre ne face trezi, mai atenți, mai cu grijă. Vom ocoli astfel păcatul, îi vom desbrăca haina, îl vom smulge din grădina inimii noastre, vom fi mai buni, mai miloși, mai plini de dragoste, mai încărcăți cu roade, mai credincioși, mai activi, mai evlavioși, mai sfinți. Da, El cunoaște viețile noastre, secretele cele mai ascunse, totul în fața Sa e la lumină. Te poți ascunde de frați, de părinți, de biserică, de predicator, de ochii lumii, dar nu și de Dumnezeu. Ochiul Domnului pătrunde și vede totul. Domnul Isus e martorul credincios.

Isus ajută pe ai Săi. Făgăduința aceasta o avem în pilda cu păstorul și oaia. El a spus: „Păstorul o ia pe umerii Săi și o aduce în turmă”. Ce tablou minunat! O oaie obosită, frântă, căzută, e luată pe umerii păstorului și adusă în turmă, la staul. Toți psalmii, toate rugăciunile credincioșilor nu sunt altceva, decât mărturii a nevoilor noastre, și cereri după ajutorul Său. Ai Săi nu vor fi lăsați nicicând. Mâna Sa e întinsă, brațul Său deschis întotdeauna pentru cei ce cred în El. Paginile Evangheliei sunt

pline de exemple, Istoria creștinilor e o înlanțuire de astfel de mărturii.

Iar, dacă vom merge mai adânc, vom vedea că în cuvintele Ap. Ioan „Isus, martorul credincios”... se mai ascunde și o

OBSERVAȚIE NEINTRERUPTĂ.

Adică El poate depune mărturie pentru fiecare clipă, ceas și zi din vieța noastră. Nu e oare nici o observație neintreruptă? Nu ne-a înfășurat lumina și privirea Sa neconținut? Ba da. El nu dormitează. Lui nu-i scapă o clipă, o mișcare din vieță.

Deci iată-ne lipsiți de scuze. Căci așa fiind lucrurile în ziua judecării, nu vom putea să ne ascundem greșelile în umbra unei scuze bune, dar neadevărată. Nu mai putem face aceasta, pentru că El ne-a observat vieța clipă cu clipă. În felul acesta, nu se va putea strecura sub numele de creștin vreun om nenăscut din nou, netransformat. De altfel unui adevărat creștin nici nu-i trece prin minte, ca în ziua judecării să aducă scuze neadevărate. Aceste sunt numai planurile oamenilor fără multă chibzuire. Credinciosul e sincer, el spune așa cum e, chiar dacă aceasta îi va costa.

Apoi în ziua judecării, vom primi răsplata sau pedeapsa, ce se cuvine. Tot timpul vieții fiind sub ochii și privirea Lui, observați în toate umblările și faptele, e natural că, El ne cunoaște pe deplin și ne va da ceace ni se cuvine. De aici dreptatea judecării. O nedreptate se face numai, când faptul nu se cunoaște pe deplin. Observația neconținută, e o bucurie pentru cel credincios și o pricină de întristare pentru cel necredincios. Bucurie, că fi sunt cunoscute faptele, pe care le face,

(Continuare în pag. 5-a)

Farul Creștin

Poate religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet
Girant responsabil: N. ONCU
Redactor: Alexa Popovici

Anul VIII. No. 44 Sâmbătă 2 Noembrie 1940
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația

Arad, Str. Lae Barna 4.

Cășter: N. Oncu, Arad, Sb. Blandușei

DELA REDACȚIE

Rugăm pe cei ce trimit știri — serbări sau ori ce articol — ca să scrieți clar și citeți și numai pe o singură pagină.

• • •

Ori ce schimbare de adresă să fie anunțată imediat nouă — atât adresa nouă cât și adresa veche.

• • •

Am primit unele sugestii pentru îmbunătățirea revistei, mai așteptăm și dela alții și la urmă vom alege noi.

• • •

Certificate pentru casele de rugăciuni și pentru lucrători, se pot comanda dela FR. M. DUMITRAȘCU, PLOEȘTI, ALEEA I-a GH. ASACHI. Costul certificatelor pentru casele de rugăciuni e de un leu bucata, iar pentru cele de lucrători 12 lei bucata. Se trimet numai contra ramburs.

• • •

De asemenea nu uitați să vă procurați Statutul de Organizare al Cultului Creștin Baptist din România. Comandați dela Depozitul de literatură, str. Lae Barna Arad.

• • •

Rugăm toate comunitățile să trimeată cât mai neîntârziat, cașterului Uniunii, cotizația de 4 lei de membru.

RAPORTUL ECHIPEI

Echipea de salvare formată din surori, a coborât acolo unde păcatul și întunericul e mai mare, ca să-L arate pe Hristos lumina lumii și Mântuitorul personal al fiecăruia păcătos. Aceasta ne vorbește și nouă.

Iubită soră în Hristos,

Vreau să-ți împărtășesc și ți-e din mare binecuvântări cu cari ne înconjoară și pe noi bunul Dumnezeu, în călătoria noastră spre Canaan, spre Canaanul-cereșc. Da, așa după cum odinioară Dumnezeu a călăuzit pe poporul Său Israel, tot așa și pe noi ne călăuzește prin dragostea Lui, îndreptându-ne privirile în cupele senine și triste, spre jertfa Sa de pe Calvar și spre limanul la care dorim.

Și, iubită prietenă, dorind după acest locaș sfânt, ne-am dat și noi seama mai mult ca oricând că, trebuie să pașim lără șovăire pe urmele Aceluia care ne-a chemat la Sine cu o dragoste nesfârșită, pentru a ne sădi în suflet puterea unei vieți curate și a unei fericiri vecinice. Vrem să privim la Isus — să-L privim rugându-Se, spre a ne învăța dela El a ne ruga, — să-L privim mângâind frunțile senine ale copiilor și suferinților, primind la picioarele Sale, pe un Zacheu și pe o Marie-Magdalena. De aceea și noi, după cum ști am format în orașul nostru echipa spre a lucra mai mult în via Domnului nostru Isus.

În Arad echipa noastră a avut până acum două întruniri urmate de misiune. La prima, după ce am cerut ajutorul Domnului, fără de care nimic nu suntem în stare a face, ne-am îndreptat spre o familie nenorocită cari caută după Dumnezeu, așa cum a căutat odinioară Saul — dar nu-L înțeleg. Dorința noastră a fost și este de-a conduce această familie la Mântuitorul desăvârșit Isus, proorocit de atâția profeti. Avem încredere că Dumnezeu lucrează împreună cu noi la mântuirea ei.

Ieșind dela această familie, Duhul lui Dumnezeu ne-a mântuit la o cărciumă decăzută unde am împărțit câteva broșuri și am vorbit puțin despre mântuirea prin pocăință. În această seară am cunoscut că Dumnezeu ne pregătește aici un nou ogor.

La a doua întrunire cerând ajutorul lui Dumnezeu, ne-am lăsat pași conduși de El la cărciumă. Am stat acolo mai bine de un ceas. Ne-am așezat la o masă liberă și am cerut câte un pahar de sirop. Era lipsită de lumină și de bucurie acea încăpere. Nu vorbesc de lumina fizică, ci de cea spirituală. O atmosferă de neînțeleș, neobișnuită — ni se pare și acum totul un vis — atmosferă în care Satan domnia, dar noi nu eram singure și

știam aceasta, Isus, Domnul lumii vine se cu noi să împărștie beznă care domnea acolo. Am prins îndrăsneală.

Când a necetat muzica am început noi a cânta: „Ținere păcatul pe țin te-a străcal”. Domnul ne dăduse o deosebire îndrăsneală.

Mi s'a părut că am auzit atunci la început spunându-se despre noi că am fi nebune. Ah, iubită prietenă, ce bucurie mare e de-a fi nebun pentru Hristos.

Am cântat și alte cântări: „Isus e pentru mine...”, etc., am împărțit broșuri și istorioare ilustrate, am stat de vorbă cu diferite persoane. Toți erau deosebit de interesați, am auzit mărturisiri. Ne-au întrebat despre lucrarea noastră, despre o viață curată. Cereau broșuri și ne rugau să le vorbim. Erau setoși nu de beuturile ce se împărșeau acolo, nu, de altceva, ci de apa cea vie, de Isus.

Între alții am discutat cu mai multe suflete care au văzut întunericul de acolo, printre cari și un funcționar dela Poliție care ne-a îndemnat să mai cercetăm asemenea locuri. Întrebați de ce ne-am dus chiar în acel mare întuneric, le-am răspuns că am venit să aducem lumină, am venit să le spunem despre o cale nouă, despre o fericire vecinică. Le-am spus, că și noi, înainte eram nepăsătoare față de chemarea lui Dumnezeu, dar acum după ce L-am găsit, nu putem să-i lăsăm să meargă în prăpastia ce-i amenință. Le-am spus, că le dorim și lor acea fericire negrăită și fără sfârșit ce o simțeam sub puterea Duhului Sfânt. Le-am spus, că dorind că și ei să primească jertfa de pe Calvar a Mântuitorului.

Da, nu i-am disprețuit deloc, ci în inimă simțeam dragoste pentru sufletele ce rălăceau în valea durerii, și a umbrei păcatului.

Când am ieșit de acolo, nici eu am putut vorbi câteva clipe una cu alta. Am primit pe Dumnezeu într'un fel nou în viața noastră. Am mulțumit Domnului pentru așa o binecuvântare, că se folosește atât de minunat și de noi, slabii săi copii. Nici când nu putem uita mâna Sa, pe care o vedem călăuzindu-ne. Am văzut un câmp nou de lucru, o binecuvântare nouă, tot odată am primit și o fericire nouă. Minuni s'au întâmplat nu numai pe timpul când era Mântuitorul pe pământ, ele se întâmplă și azi. Le vedem cu ochii și ne minunăm. Am vrea ca mai mulți să le poată înțelege și vedea.

Da, iubită prietenă, Dumnezeu e același ieri, azi și pururea. El e păstorul vieții noastre și fericirea ne va însoți pururea, fericirea pe care n'o putem cunoaște nu-
(Continuare în pag. 7-a)

FIICA IRODIADEI

de PASCU CORNEL

„Și intrând fiica Irodiadet, a jucat și a plăcut lui Irod și celor ce ședeau la masă ca dânsul”.

Matei cap. 6, vers. 22.

Irod Antipa, guvernatorul Galileii, făcuse un ospăț de ziua nașterii sale, și a poftit pe căpitani și pe maimarij Galileii. Dar partea cea rea era, că el trăia cu nevasta fratelui său Filip.

Pe când sus în sălile frumoase, ale palatului, erau mesele încărcate cu bunuri și beuturi, în jurul cărora toți se înveseliau în sunetul muzicii, jos, în chiliile întunecoase ale închisorii, zăcea marele vestitor al Evangheliei — Ioan Botezătorul. El a vestit la toți mari și mici, vestea lui Dumnezeu: „**Focă!-vă**”, și lui Irod întotdeauna i-a atras atenția, prin cuvinte: „**Nu fi se cuvine să fii nevastă fratelui tău!**” Pentru aceasta Irod îl aruncase în închisoare; dar ca ceva deosebit, că îl prețuia mult, știindu-l un om neprihănit și sfânt. Da, îl ocrotea chiar împotriva urei Irodiadei, care căuta să-l omoare. Irod multe povețe a lui Ioan ascultase și bucuros le făcea, de multe ori ce-i spunea. Dar una îi lipsea, aici el pe nimeni n'a ascultat, chiar nici pe Ioan: de-a se despărți de nevasta fratelui său, și din aceasta pricină a rămas încătușat în lanțurile păcatului și în puterea satanei.

Tocmai în toiul veseliei, când capetele le erau înfierbântate de beutură, iată că intră fiica Irodiadei și în sunetele muzicii joacă în fața lui Irod și a mesenilor. Cu siguranță că era fermecătoare ochilor, această fecioară, îmbrăcată într-o rochie frumoasă, ce pășise cu păpuși ei ușori de dans, mișcările ei grațioase în timpul jocului, zâmbetul ei plin de drăgălășie față de Irod și cei ce o priveau, desigur că era admirată de toți. Iar după ce isprăvi jocul în bătăile din palme sunătoare a celor de față, Irod îi zise: „**Cere dela mine ori ce voești, și-ți voi da**”. Ba mai mult, el se jurase ei: „**Orice vei cere dela mine, îți voi da, până la jumătate din împărăție**”; Sigur copilăria ei și n'a știut să măsoare darul, ei aleargă la mama, căreia îi spune cuvintele lui Irod. O, da! Această serpoaică bătrână de mult astepta un astfel de prieten: „**Cere ne farfurie capul lui Ioan Botezătorul!**”. Grăbită vine la Irod: „**Voesc să-mi dai acum**

în farfurie capul lui Ioan”. La auzul acestor cuvinte, puterea vinului n'a putut ca să oprească întristarea lui, știind că acum i-se cere omorirea unui martor, unui ales al lui Dumnezeu, dar pentru jurământul făcut și pentru cei ce ședeau împreună cu dânsul, n'a voit să nu-i împlinească cererea, îndată a trimes un călău să aducă capul lui Ioan. Călăul merge și intră în chilia singuratecă și liniștită a lui Ioan, și capul cerut al marelui vestitor și al înaintemergătorului lui Isus, căzu sub sabia ascuțită a călăului. Călăul duse apoi sus, pe o farfurie, capul plin de sânge al lui Ioan. Fiica Irodiadei luă și-l duse mamei sale.

Acuma amuțise gura credincioasă. Ioan își sfârșise viața. Dar acuma cine era cel închis? Era Irod, căci el, nevoind să rupă legăturile cu păcatul, rămase încătușat în lanțurile lui. O față neputincioasă stă, ca o stăpână înaintea lui și cu un glas poruncitor îi cere: „**Eu voiesc să-mi dai acum pe o farfurie capul lui Ioan**”. Și Irod trebuia să împlinească acum această poruncă, făcându-se singur ucigaș. Ce-i folosea acum tristețea lui? Ce blestem înfiorător! Ce putere nevăzută îl stăpânise, ca să facă acest rău.

Ce înfățișare schimbată avea acum fecioara, care cu puțin timp înainte, se legănase drăgăstos în măsura jocului și care acum cu un glas îndrăzneț cere înaintea tuturor, să-i deie capul lui Ioan, iar cu mâinile îl duce mamei sale, care îl primește ca o biruintă a răzbunării sale asupra omului.

Plăcerile ademenitoare și tot ce pot robi simțurile unui om, sunt: femeia, vinul, cheful și jocul; au o altă înfățișare, când atrag pe om în cursele lor, și altă înfățișare, au când s'a săvârșit păcatul. Așa se întâmplase lui Irod. Cum se începuse și cum se sfârșise această zi de naștere a lui?! Pentru el a fost ziua hotărâtoare a vieții sale, el se abătuse cu totul dela Dumnezeu, și se adânci mai mult în pieire. Când auzi de minunile lui Isus, se sperie și strigă: „Ioan Botezătorul s'a sculat din morți”, și pentru aceasta lucrează puterile într'ânsul. În zadar căutau să-l liniștească cei din jurul lui, spunând că este Ilie sau vreun proroc, dar el nu vedea,

decât pe Ioan, căruia îi tăiasc capul. Cum va fi în cer, când Irod va schimba scaunul de judecată și va sta în fața lui Isus, iar pe Ioan îl va vedea alături de Dumnezeu? Va fi ceva îngrozitor. Remuscările faptelor de aici îl vor duce pe acolo, unde fi va schimba tristețea în scrâșnitul dinților.

Așa dar, putem spune, că în viața fiecărui om sunt zile hotărâtoare, zile și ceasuri, când păcătosul, de mult chemat, va sta înaintea schimbării pentru vecie a vieții sale. Atunci Cuvântul lui Dumnezeu va atinge conștiința, cugetul și-i va cere: **Lapădă păcatul!** Lapădă-te întâi și chiar îndată de păcatul, care te ține în lanțurile lui! Oricare ar fi el păcatul, fie ca la Irod și la mulți oameni, păcatul necurat al plăcerii trupesti, fie el altul, trebuie să te hotărăști să te supui lui Dumnezeu și prin voința inimii tale să rupi toate legăturile cu păcatele de orice fel.

Poate mai stai la îndoială, că ești neputincios de a te hotărî, atunci roagă-te Lui, ce poate să ajute, nu rămânea străin de promisiunea lui Dumnezeu: „**Că orice veți cere, vi se va da**”. Iată dar că în aceasta El e gata să te asculte și pe tine, ajutându-te în același timp de a te lepăda de păcat. Fericit e omul, care prin iubirea lui Dumnezeu și prin asprimărea judecății sfinte, se întoarce de pe calea răului, pe care apucase. Viața lui merge crescând în credință și iubire față de Mântuitorul lui.

Dar cei mai mulți oameni, cari aud chemarea lui Dumnezeu, caută să-și aleargă calea din mijloc, nu voesc să se lase de păcatul lor iubit. Mereu amână ziua hotărâtoare. Ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, ba chiar își potrivesc unele fapte, dar de păcatul iubit nu se las. Adevărul este, că în împărăția lui Dumnezeu, nu este o a treia cale, numai două; o cale largă ce duce la pieire și una îngustă ce duce la mântuire. E întocmai ca și o cale ferată, ce merge pe o vale strâmtă. Trenurile merg, serpuind, în sus și în jos. Cine voeste să coboare în jos, trebuie să ia trenul ce coboară, dar cine voeste să urce, este nevoit să se despărță, de prietenii de călătorie în jos, până când ia un alt

(Continuare în pag. 4-a)

MARTORUL CREDINCIOS

(Urmare din pag. 1-a)

dar cari trec neobservate și nevăzute de ochii lumii, și pentru care El îl va răsplăti. Intristare pentru că urmele umblărilor rele nu sunt șterse și nu sunt pierdute.

Iarăși **ne mângâiem, fiindcă nu suntem niște rămășițe pierdute în universul mare.** Faptul că El ne observă, ne dă demnitate, ne ridică, ne insuflă avânt și încredere. Noi nu suntem aruncați aici la întâmplare, noi nu trăim fără scop. Suntem ființe supravegheate de însuși Creatorul tuturor. Ochiul Său, care a văzut totul înainte de a-l crea, ne observă clipă cu clipă. E și aceasta o onoare. Ești disperat și fără speranțe? Dar tu ești o ființă de valoare, ești îngrijit și nicidecum părăsit și uitat.

Dar aceasta pe lângă toate celelalte, mai **e o dovadă a dragostei.** El își iubește creatura și de dragul ei se uită la ea. Cum ochii noștri sunt îndreptați spre ceace ne este drag și scump, așa Tatăl se uită încontinuu la noi. Suntem chipul și asemănarea Sa, și în noi își vede chipul Său. Dragostea e legătura, care nu poate fi ruptă. El ne iubește și ne-a iubit atât de mult, încât pentru noi L-a dat pe Fiul Său la moarte, ca să ne dea viață.

Și lăsând ca gândurile să meargă mai departe, vom vedea că, în cele spuse de Ap. Ioan e o

DREPTATE DESĂVÂRȘITĂ

Dumnezeu nu ne judecă pe noi, nu ne pedepsește sau răsplătește înainte, ca Domnul Isus să fi depus mărturia Sa. El e drept în ceace face. Nici mai bun, nici mai rău, decât ceace meriți prin traiul tău.

Astfel noi, prin traiul nostru ne clădim viitorul din veșnicie. În mâinile noastre stă dobândirea sau pierderea cerului. Isus l-a pregătit, El a făcut totul, acum atârnă de noi. El doar e martorul credincios pentru a vedea atitudinea noastră față de ceace a făcut El. Cei din iad, nu vor putea acuza pe nimeni, că au ajuns acolo. Traiul vieții lor i-a trimis. Nimeni afară de ei nu e vinovat.

Dar atunci e prea târziu, e prea târziu. Mărturia depusă nu mai poate fi retrasă. Ceace semeni acum, vei secera în veșnicie.

Apoi, toate **faptele noastre bune sau rele, vor fi apreciate la valoarea lor.** Isus ne cunoaște pe lângă faptă și împrejurarea în care am făcut-o. Sunt oameni, cari au părăsit totul, s'au sacrificat cu totul pe ei, pentru cauza Domnului, au trăit în mijlocul sălbaticilor, în mizerie și poate au putut face prea puțin. Cu siguranță că în ziua judecății „Martorul credincios” va arăta greutățile și împrejurările lor. Deasemeni sunt credincioși, cari trebuie să-și scalde viața în valuri de lacrimi, să îndure prigoane din partea casnicilor sau a altora. Și aceasta se va ține în seamă.

Da, judecata va fi o dreptate desăvârșită, pentru că Isus Hristos, martorul credincios va spune totul din viețile noastre.

Legăți de nesfârșitul șir de credincioși ai Tăi, Te rugăm Isuse, fi aproape de noi, și de sufletele noastre.

FIICA IRODIADI

(Urmare din pag. 3-a)

tren. Acesta era și îndemnul de la Irod, să se despartă de Irodiada și fiica ei. Căci despărțit fiind de acestea, era ferit de-a ajunge ucigașul lui Ioan și dușmanul lui Isus Hristos. Cunoști proverbul: „Spune-mi cu cine te însoțești și-ți voi spune cine ești!” De multe ori, pentru unii oameni chemați la pocăință, prietenia lor mei, le este atât de nevinovată încotru cât și ospățul lui Irod și jocul fiicei Irodiadei. Dar aceste sunt cele mai mari curse la calea păcatosului ce-l leagă.

Ca să te întorci la Dumnezeu și se urmezi pe Isus, nu poți cu inima împărțită sau lepădată nu mai de unele păcate, păstrând aceluia. Dumnezeu așteaptă ca noi să răspundem hotărâți: „da” sau „nu”.

Și acum dragă suflete, ce citești aceste rânduri, nu simți, că și Isus bate la usa inimei tale? Ochi atunci n'o mai ținea închisă, și lasă-L să intre, căci El te va izbăvi din lanțurile păcatului în care te afli. Oricare ar fi puterea păcatului, care te ține legat, lasă pe Isus să intre în inima ta și El te va mântui de povara păcatului. Acesta este îndemnul meu, urmează-l azi, nu amâna.

Muzica și corul de copii din Fibiș
Județul Timiș

RELIGIA CA PUTERE CREATOARE

Religia e pentru suflet, pentru spirit. Ea lucrează în omul lăuntric și această lucrare se răsfărăge și asupra trupului, asupra omului firesc. Ea stăpânește mințile și gândurile, inima și sentimentele, spiritul și idealurile.

Inceputul religiei în ființa omenească e la nașterea din nou. Atunci ea pătrunde în ființa omului, sălășluește în lăuntru și și ia dezvoltarea. Și treptat subjugă totul și un om ajuns aici, a devenit un sfânt. Prin urmare, religia e lucrarea lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt pentru întronarea și imprimarea din nou în ființa omenească a chipului Său.

Așa deci nu fiecare om poate spune că are religie. Nimeni nu poate crede că, un bețiv căzut în șanțul cu noroi, un tâlhar dela drumul mare, un spărgător, un curvar, un criminal, un necredincios, un mincinos, etc., are religie. Nu, pentru că nu se vede în viața lor lucrarea religiei. „Pomul se cunoaște după roade”, — a spus Domnul Isus. Zadarnic ar spune cineva că are religie, zadarnic s'ar lăuda cu ea, dacă nu are dovada ei arătată în traiul lui de fiecare zi, nu o are.

Religia se aseamănă în lucrarea ei de transformare, cu primăvara. Toate sunt moarte, totul zace sub troiene de zăpadă. Vântul suflă suerând, natura e fără viață, fără farmec. Vine timpul primăverii. Vântul se oprește, soarele e mai darnic în razele sale, și încet, încet natura întregă capătă viață. Pustiul se transformă într'un câmp verde și frumos, în pajști cu iarbă și cu flori. Așa lucrează religia în om.

La nașterea din nou, omul are o conștiință moartă, sentimente tocite, sinceritate pângărită, dragoste întinată, gânduri murdare, simț de dreptate mort, mila sugrumată, cu alte cuvinte o personalitate decăzută. Nimic bun, nimic frumos. Numai când suflul religiei încălzește ființa noastră, încep toate acestea trăsături ale caracterului să răsară și să-și arate farmecul și frumusețea. Și iată omul vechi creat într'un om nou.

Apoi lucrarea religiei se mai aseamănă cu adoptarea, cu înfierea unui copil. Presupuneți că un om bogat trece în drumul lui pe lângă un copil murdar, sdrențos,

neîngrijit, flămând, lihnit și needucat. Acest copil e luat de omul bogat și dus la casa lui, adoptat și înfiat ca și copil al său. Imediat copilul e desbrăcat, tuns, dus la baie, spălat frumos și îngrijit, îmbrăcat în hăinuțele noi, dus apoi la masă și hrănit. Cine ar mai cunoaște în copilașul ce se joacă în nisip la curtea bogatului, pe copilul părăsit în drum?

Acelaș lucru îl face cu fiecare om religia. Ea adoptează pe omul căzut în păcate, tăvălit în toate murdăriile și-l înfiază ca și copil al lui Dumnezeu. Religia e procesul de transformare, e lucrarea creatoare în om.

Și lucrarea religiei se mai aseamănă cu altoirea unui pomișor. Pomul e sălbatic, nu se va putea deci aștepta nimeni la un cules de fructe dela el. Dar nu numai atât, dar crește mult mai fără formă, cu frunze mult mai urâte. Vine însă grădinarul și altoiește pomișorul sălbatic cu o mlădiță bună și roditoare. Starea lui sălbatică s'a dus, a fost înlocuită cu alta mai bună. Din pomișorul cu spini

și frunze urâte crește un pom nou, care are frunze frumoase, înflorește și aduce roadă. Nimic din ce a fost sălbatic, nimic din ce a fost rău. Totul e nou.

Aceasta e lucrarea religiei, aceasta e transformarea adusă de ea. Apucăturile rele sunt smulse, în omul firesc e atot un om nou duhovnicesc, chipul lui Hristos. Din omul rău se transformă un om bun, din cel stăpânit de ură și dispreț, se creiază unul plin de dragoste și milă, din omul păcătos, un sfânt.

Iată religia ca o putere creatoare. Iată de ce omul care pretinde că are religie, trebuie să aibă și o altă viață. Iată de ce stăruim mai mult asupra religiei, **căci o lume, o țară, o familie și o persoană, poate fi transformată în mai bună, numai prin religie.**

Religie? E mai mult decât o plămădim noi în limbajul nostru. E mai mare decât cercul în care o închidem. E mai tare decât puterea pe care i-o dăm.

de Tichil

AVIZ IMPORTANT

Calendarul Poporului Creștin pe anul 1941, se află sub tipar și în scurt timp va fi gata și pus la dispoziția frăției.

Ne-am dat silința ca și de data aceasta să punem în mâna poporului nostru un calendar bun și pe cât posibil de estin.

Grăbiți-vă și comandați numărul de bucăți de care aveți trebuință. Anul trecut cei ce s'au grăbit să comande, au fost serviți. Cei ce au întârziat cu comanda, cu tot regretul nu i-am putut servi. Nici anul acesta nu vom scoate un număr mare de bucăți, căci materialele sunt scumpe și de aceea grăbiți-vă și comandați depe acum calendarul pe 1941.

La expedierea calendarului se va ține seama de ordinea, în care s'au primit comenzile.

De asemenea, anunțăm pe frați, că se

află sub tipar „Calendarul Biblic” pe anul 1941. Calendarul mic cu lecțiile școlii duminicale și câte un text biblic pentru fiecare zi, și poate fi comandat odată cu calendarul mare.

Condițiunile de vânzare sunt următoarele:

Costul calendarului mare este de lei 12 bucata. La o comandă de 20—25 buc. se acordă rabat de 15%. La o comandă de 50—100 buc. se acordă rabat de 20%. La o comandă dela 100 buc. în sus, se acordă rabat de 30 %.

Costul calendarului mic este de lei 3 bucata. La comanda de peste 10 buc. se acordă rabat de 20%. Toate comenzile se trimit numai contra ramburs.

Toate comenzile se vor adresa: „Depozitul de Literatură”, str. Lae Barna Nr. 4, Arad.

MANA ZILNICĂ

Texte explicate pentru citirea zilnică a Bibliei

Tălmăcirile sunt acute de fr. NICHIFOR MARCU

Sâmbătă, 2 Noembrie.

Evangelhia Impărăției

Matei 24:4—14.

„Băgați de seamă, să nu vă înșele cineva.” Aceasta e adresată ucenicilor și în cetitorule. Bagați de seamă. Cei mai buni înșelători din iad vor avea trecere liberă. Ce se înțelege prin înșelare? Starea sufletească nenorocită, în care a pătruns ceva mai mult decât Domnul Isus. O influență pământească, o dorință firească, o răceală față de Mântuitor și Impărăția Lui. Aceasta înseamnă, că ești înșelat. Privirea nu-ți este ațintită spre El, ci mișcă spre lucrurile trecătoare. Inima nu bate pentru El, ci pentru firiile de palarjen din lumea aceasta. Înșelarea în zilele ceie umblă și stau în picioare sunt împânziți și prăpădiți de păcat. Ai grijă, căci semnele se îndeplinesc și se aud zgomotul pașilor Lui. De aceea cercetează-te imediat. Cere iertare și ia-ți untdelemn curat în candelă.

Duminecă, 3 Noembrie.

Cuvintele mele nu vor trece

Matei 24:27—35.

Când nepăsarea, indiferența, ura între ucenici (vers. 10) va clocoți cu tot focul, iar dragostea și jertfa față de Mântuitorul iubit va fi rară, atunci va fi minunea cea mai mare. Fiul omului cu miliarde de îngeri va străluci deasupra micului nostru pământ. Aceea va fi clipa cea mai frumoasă de pe pământ. Nimeni nu va avea de zis nimic. Cei sfinți strălucind de bucurie, cu lacrimi și dureri de bucurie vor suspina usurați, că în sfârșit au scăpat. Cei ce țineau în inimă șerpi de ură, de fățarnicie, de mândrie, de mînciuță, de lăcomie, îngrozii atunci abia vor recunoaște că-s păcătoși, dar atunci va fi prea târziu. Te rog cetitorule, gîndește-te, acum ai timp special, nu te fă surd, ci fii pregătit.

Luni, 4 Noembrie.

Ceea ce am auzit

1 Ioan 1:1—10

Aici vedem că, ni se vorbește despre tovărășia cu Dumnezeu prin Hristos. Care este secretul unei părtășii așa de intimă cu Dumnezeu? Umblarea în lumină. Nimeni nu poate umbla în lumină, dacă n'are părtășie cu Hristos. În viața lui vor fi puncte negre, întunecate. Dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, (avem părtășie, tăcută și ascunsă cu El... așa este ideea în limba greacă), și sângele Lui ne curățește de

orice păcat. Vers. 7. Așa după cum bu-tucul emană, trimite seva în mod tacit și ascuns, așa și Domnul Isus trimite hrana ucenicilor, care trăiesc în întuneric. Domnul Isus nu poate avea părtășie cu nimeni, care are păcate ascunse, neascultare. Ai această părtășie ascunsă în lumină?

Marți, 5 Noembrie.

Orșiicine

Rom. 10:1—13.

Orșiicine acest cuvânt e unul dintre cele mai puternice și mai expresive cuvinte ale harului. Cuvântul iadului este, nimeni. Fiecare om, care ține la păcat, la nelegiuire, pune mâna pe cuvântul iadului, devine predicatorul infernului și strigă: „Nimeni nu poate fi mântuit, nimeni nu poate trăi în sfîntenie, nimeni nu poate ajunge în cer”. Sunt alți însă, care văd viața ta, purtarea ta, pun mâinile crucii și ce spun? Nimeni sau orșicine. Viața ta poate predica tot cu așa mare succes, ba de zeci de ori mai puternic cuvântul harului sau cuvântul iadului, gîndește-te te rog azi bine, ce fel de cuvinte predici. Domnul îți va răspunde, dacă te vei ruga stăruitor. Dumnezeu nu face deosebire. Orșicine poate fi mântuit, orșicine poate avea plîntatea Duhului Sfânt și a părtășii cu Dumnezeu. Lucrul principal e, dacă primești pe Hristos, să-ți spele păcatele.

Miercuri, 6 Noembrie.

Doriți laptele Cuvântului

1 Petru 2:1—12.

Ideea centrală este ascultarea de Hristos prin credință. La acest capitol Duhul Sfânt ne arată proba ascultării, care este lepădarea lucrurilor rele. Sunt oameni, cari din strămoși au anumite slăbiciuni, care sunt înrădăcinate în sângele lor. Cum ne lepădăm de ele, dacă ele ne stăpînesc. Foarte simplu, aducându-le înaintea Domnului Isus și-L rugăm stăruitor să le ia dela noi. N'ar asculta Dumnezeu o astfel de rugăciune: „Doamne sunt mare viclean, încercat cu venia și răutate, Te rog nu mă lăsa, ci scapă-mă”. Sunt sigur, că o astfel de rugăciune imediat e ascultată, e prea frumoasă și sinceră. Numai Duhul te poate ajuta să faci astfel de rugăciuni biruitoare. După ce ai lepădat tot ce-i rău, capeți hrană spirituală și devii un templu pentru Dumnezeu. Viața creștină are trei cuvinte: „Lepezi, primești, devii”.

Joi, 7 Noembrie.

Prin aducere aminte

2 Petru 3:1—10.

Să vă trezesc mintea, scrie apostolul. Dumnezeu vrea să trezească mintea, apoi s'o lumineze. Așa cum spuneau ucenicii, când erau cu Domnul Isus, că li s'au deschis ochii și L-au cunoscut. Luca 24:31. Isus era lângă ei un adevărat străin și ei se mirau, ce mai străin ciudat. Când li s'au deschis ochii, L-au cunoscut. Să ne rugăm să nu cădem în orbă sufletească, că-i periculoasă de tot. Petru scrie fraților, care au început să piardă încrederea cu privire la Domnul Isus. Le arată că aceasta-i spre fericirea lor, ca prin contactul cu Dumnezeu să se sfințească.

Vineri, 8 Noembrie.

Creșteți în cunoștința Domnului

2 Petru 3:11—13.

Ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr'o putere sfântă? Tot ce vedem va arde, va dispăre prin flăcări uriașe, de foc, atunci va rămănea realitatea, Dumnezeu în fața ta, desigur și Cuvântul Lui, după care vei fi judecat. Azi, în anturajul lumii între noi și Dumnezeu sunt lucruri pământești, persoane, fapte, care ni-L ascund pe cel Prea Înalt. Trebuie să crești în cunoștința lui Dumnezeu. Cum se face această? Înălțurând din viața tot ce te împiedică, ca să stai înaintea Lui. Înălțură prin rugăciune cealță, înălțură lutul de pe metalul vieții tale și atunci vei vedea cum magnetul divin te va atrage în brațele Tatălui. Ce fel de sfânt ar trebui să fii în vederea marilor evenimente universale, ce vor veni. Pregătește, sfințește, înălțură orice zgură.

Sâmbătă, 9 Noembrie.

Descoperirea lui Isus

Apoc 1:1—8.

Orice descoperire vine în urma unei dureroase despărțiri de păcat, obicei sau alte greșeli. O tânără a fost întrebată de ce nu se pocăiește, ea a spus, pentru că îi este frica, nu cumva Domnul s'o trimetă misionară în China. Fratele i a zis: „Tu pocăiește-te, dar spune I Domnului, că nu poți merge misionară. Așa și făcu. Avu însă niște experiențe minunate, o părtășie foarte frumoasă. Mai târziu ea îi rugă pe Domnul s'o trimetă misionară în China. El o trimise. Ce frumos și minunat se descopere Dumnezeu fiecărei inimi, în mod special, numai mai înainte trebuie să înălțurăm orice necurăție. Dacă templul tău e curat, ci fii va dovedi că, e acolo.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

BISERICA BAPTISTĂ DIN UTVIN, a avut o deosebită bucurie în ziua de 22 Septembrie a. c., având serbarea încrețului. Au participat tineri din mai multe comune. Programul a fost condus de tânărul Popovici Petru seminarist. Poeziile, convorbirile și solurile au fost date numai de frați și surori tinere. Corul împodobind serbarea, a cântat spre slava Domnului, sub conducerea tânărului Gheorghe Magdin din Pesac.

BISERICA BAPTISTĂ DIN OGREZENI—ILFOV, a avut o frumoasă serbare Duminecă, 13 Octombrie a. c., cu ocazia căsătoriei sorei Lidia Ilică cu fr. Gică, conducătorul orchestrei din Biserica din București-Ferențari. Serviciul căsătoriei a fost oficiat de fr. C. Manolescu și fr. Nae Constantin, conducătorul Bisericii Ogreneni.

BISERICA DIN BUCUREȘTI, Str. Apelor Minerale 42, a avut o nespūsă bucurie cu ocazia serbării dată în cinstea Domnului, de către tineretul bisericii în ziua de 25 Sept. a. c. Tema serbării a fost „Pe calea credinței”, s'a citit din Romani 1:16—17; din cuvântul Domnului au vorbit frații Gr. Tăcălău, Gh. Butaru, I. Verșegan și alți; s'a declamat poezii, dialoguri, etc. Corul de sub conducerea fraților Gh. Butaru și Verșegan, a intonat mai multe imnuri spre slava Domnului, a asistat un numeros public.

IN **BISERICA** din Sebeș-Alba, în ziua de 20 Oct. 1940, s'a desfășurat o frumoasă serbare religioasă, fiind organizată de Societatea Tineretului „Speranța”. Serbarea a avut un caracter de mulțumire pentru toate darurile cu cari am fost binecuvântați de Pronia Divină în cursul acestui an. Fratele Ilie Mârza a vorbit despre „Mesajul Divin” din Mat. 11:28-31. Programul a fost condus de fratele Oprea Gheorghe la care au luat cuvântul frații: Mârza Ilie, Corsatea Ilie și Moț Ioan. Poezia „Mie dor de tine” a fost declamată de Lucia Brânza. Corul local a împodobit serbarea. Domnul să binecuvânteze pe cei ce lucrează la mântuirea păcătoșilor. O. G.

IN **COMUNA SACATURA**, jud. Furda, a avut loc înmormântarea fratelui Ni-

colae Crișan, de 72 ani, în ziua de 20 Oct. Fr. a fost unul dintre primii pioneri a Evangheliei în Munții Apuseni acum 30 de ani când s'a început lucrul Domnului aici. Serviciul a fost condus de fr. V. Furdui, ajutat de P. Crișan, Gh. Văjdea, P. Bara și E. Marincea. A asistat mult popor și frați din tot cercul.

BISERICA DIN CETATE-DOLEJ, în ziua de 6 Octombrie, a avut bucuria a primi în sânul ei două vârstare tinere care au mărturisit prin botez că îi vor urma Domnului toată viața. Actul botezului a fost îndeplinit de fratele Ioan Klöss.

BISERICA DIN CRAIOVA, în ziua de 20 Oct., a avut o nespūsă bucurie cu ocazia serbării de mulțumire Domnului, pentru toate binecuvântările ce ni le-a dat și în anul acesta. Serbarea a fost împodobită cu cântări, poezi și orchestră. După serbare, școala duminicală a avut un fru-

mos bazar cu lucruri de mână, pentru scopuri de binefacere. F. P.

IN **COMUNA BOBDA**, JUD. TIMIȘ, în ziua de 20 Oct. 1940, s'a desfășurat o frumoasă mișcare spirituală, în vara aceasta, de către frații din Beregsăul Mare. Mai multe suflete sunt hotărâte să ardeze pe Domnul. La serbare au luat parte frați din opt comune. Corul din Beregsău unit cu cel din Pesac, sub conducerea fr. G. Magdin, a cântat spre slava Domnului. S'au spus mai multe poezii. Din cuvântul Domnului au vorbit frații Popon U., Atanasie Pascu și Petru Popovici, care a condus și programul.

IN **ȘIRIA**, JUD. ARAD, la 2 Oct. a fost înmormântarea fr. Cismaș Iacob de 48 ani. Serviciul a fost ținut de către frații Gh. Olteanu din Seleuș și Bălica P. și de alți frați.

A cântat muzica și corul din loc.

Statornicie în prigoniri

În veacul al doilea după Hristos, un creștin a fost adus înaintea împăratului și învinuit pentru credința lui. Împăratul i-a cerut să-și lepede credința și să tăgăduiască pe Hristos. Creștinul însă n'a vrut.

— „Dacă te împotrivești voiei mele, am să te trimesc în surghiun” — strigă împăratul mâniat.

Creștinul zâmbi și zise:

— „Fă-o, căci de Hristos nu mă poți despărți, fiindcă El a zis: „Nicidecum n'am să te las; cu niciun chip nu te voiu părăsi”.

— Atunci am să-ți iau averea și am să te lipsesc de orice ai.

— „Comorile mele sunt ascunse într'un loc așa de sus, că nimeni nu le poate ajunge” — răspunse creștinul.

Împăratul se mânie foc și strigă:

— Am să te omor!

— „O!” — răspunse creștinul — „de patruzeci de ani am murit împreună cu Hristos, am murit față de lume și viața mea este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, așa că nu mi-o poți lua.

— „Ce să fac cu un asemenea om?” strigă împăratul. Și-l lăsă în pace.

Cititorule, ai putea să răspunzi și tu tot așa?

Vântul și focul

La marginea unei păduri ardea o grămadă de bușteni. Vântul, parcă voinde să stingă focul, sufla cu putere. Prin aceea însă el a împrăștiat scântele și cărbunii, care au aprins toată pădurea.

Așa se întâmplă totdeauna și cu vântul prigonirilor, care suflă peste cei credincioși: el vrea să împiedece răspândirea Evangheliei. Prigonirile însă nu potolesc focul Evangheliei, ci-l aprind și mai tare, și mai departe.

Fratele Loghin Motrescu s'a refugiat din ținutul ocupat de ruși, cu întreaga familie. De prezent se găsește în comuna Volovăț, jud. Rădăuți.

RAPORTUL ECHIIPEI

(Urmare din pag. 2-a)

mai atunci când și lucrăm alături de El.

„Este mai bine a da decât a primi” — spune Mântuitorul. Da, aceasta e adevărata fericire când poți și tu șterge o lacrimă, când poți ridica un căzut, când nu disprețuești, ci cu dragoste arăți calea celui căzut și legat în mreaja păcatului.

Bunul Dumnezeu să-ți ajute ție acolo și nouă aici. Să lucrăm pururea pentru slava și mărirea numelui Său, mântuirea păcătoșilor și bucuria noastră. Am vrea să auzim vești din echipa voastră

Mai mult decât un prieten

Intr-o zi am intrat în cimitirul unui orașel din America de Sud. Acolo am văzut o persoană, care era ocupată cu împodobirea unui mormânt a unui soldat.

— Cine este aicea înmormântat? am întrebat eu. Fiul D-voastră?

— Nu, Domnule.

— Dar cine? Tatăl D-voastră?

— Nu.

— Atunci, dacă îmi îngăduiți să vă întreb, cine este în mormântul, pe care-l îngrijiți și împodobiți cu atâta dragoste?

Omul, cu care stăteam de vorbă, mi-a povestit, cu o voce tremurândă de duioșie, cele ce urmează:

„Când a izbucnit ultimul război, am trebuit să plec și eu la luptă, pentrucă nu-mi găsisem înlocuitor. În clipa în care trebuia să intru pe poarta cazarmii, sunt oprit de un tânăr, pe care nu-l cunoșteam și care îmi zice: „D-ta ești părintele unei familii numeroase. Soția D-tale nu o poate hrăni în timpul lipsei D-tale. Eu sunt necăsătorit, n'am greutăți familiare; lasă-mă să mă duc în locul D-tale”.

„Și s'a dus. A luat parte la bătălia dela Chickamanga, unde a fost greu rănit. După câteva zile a murit la spital. Deabia acuma am aflat, că este înmormântat aicea și, după cum vezi, mă grăbesc să-i aduc prinosul recunoștinței mele”.

L-am lăsat acolo, punând mai departe flori pe mormânt. Pe o movilă ridicată deasupra mormântului, era o cruce pe care se găseau scrise următoarele cuvinte:

„EL A MURIT PENTRU MINE”

Poate că ești mișcat de gândul, că un om a putut să se jertfească pentru altul. Dar povestirea patimilor Domnului Isus, mort pentru TINE, nu te mișcă? Cum sărbătorești tu amintirea morții Lui? El știa că nu-L iubești, știa că nu-ți pasă de starea sufletului tău, dar nevrând ca să fii pierdut, deaceia S'a dat în locul tău.

Nu te gândești niciodată la El?

Poate spui că Domnul Isus nu putea să sufere, pentrucă era Fiul lui Dumnezeu. Ascultă cuvintele Sale: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte”. „Tată, dacă este cu putință,

depărtează dela Mine paharul acesta”

Moartea lui a fost o moarte groaznică și crudă. Durerea lui a fost mărită prin toate batjocurile pe care Le-a suferit din partea celor cari Il înconjurau și toate acestea le-a suferit pentru TINE.

„Pe Cel ce n'a cunoscut niciun

păcat, Dumnezeu L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El”.

Tatăl L-a blestemat în LOCUL TĂU. Lucrul acesta l-a zdrobit inima și L-a făcut să spună: „Dumnezeul meu, Dumnezeul Meu, pentruce M'ai părăsit!”.

C. K.

O casă de bani spartă și un testament găsit

Un tânăr american, fiu al unui credincios bogat, era necredincios și iubea poftele lumii. Tatăl lui a fost silit, din pricina traiului destrăbălat al fiului său, să nu-i mai dea bani de cheltuială. Atunci fiul a părăsit casa părintească și s'a dat cu totul unei vieți de risipă și nebunie.

Intr-o zi, nemai având nici un ban în pungă, a luat o hotărîre criminală: să pătrundă în miez de noapte în casa tatălui său și, folosindu-se de faptul, cănu era nimeni acasă — era vara și toți erau plecați la băi — să spargă casa de bani.

„La urma urmei”, își zise el, „tatăl meu trebuie să mă întrețină. Eu nu iau, decât ceea ce mi se cuvine”.

După ce a izbutit să intre în casă și să spargă casa de bani, a început să caute în ea. Printre alte hârtii de mare preț el găsi și

TESTAMENTUL TATALUI SĂU.

Il citi. Spre uimirea lui el își găsi numele său printre moștenitori, având aceeași parte ca toți ceilalți. La început nici n'a vrut să creadă. Cu toate acestea era chiar așa. Tatăl său, pe care-l jignise atâta, l-a trecut în testamentul său!

„Tatăl meu mă mai iubește încă”, își zise el, „și mă mai recunoaște drept fiu!”

Șiți care a fost urmarea gândurilor pe cari fiul le-a avut în fața casei de bani spartă? S'a împăcat cu tatăl său și a început o viață nouă.

Crezi oare că Dumnezeu nu te mai iubește, pentrucă ești vinovat? Ești greșit, dragul meu.

El nu așteaptă decât un semn din partea ta, pentru a te cuprinde în brațele Lui și a-ți da minunata moștenire pe care a pregătit-o pentru tine.

Insă, îmi vei spune tu, mântuirea nu poate fi un lucru atât de simplu. Cum? Este oare destul să cred că Dumnezeu mi-a iertat păcatele, pentru jertfa lui Isus, și astfel să capăt, pe dată, pace și bucurie?

Da, da, chiar așa este. Ai înțeles foarte bine ceea ce Dumnezeu ne spune în Cuvântul Său: „Fiul lui Dumnezeu m'a iubit și s'a dat, El însuși pentru mine”.

„Cel care aude Cuvântul Meu și crede în Mine ARE, (nu: va avea), ARE viața veșnică”.

Pacea nu se capătă nici prin rugăciuni, nici prin pocăință, ci numai prin credință. Trebuie să crezi în lucrarea de răscumpărare, pe care Domnul Isus a săvârșit-o pentru tine, murind pe crucea Golgotei.

Deosebire

Mulți oameni spuneau, la începutul veacului trecut, că Hotentotii și Cafrii — două triburi de oameni sălbateci — sunt prea înapoiați, pentru a putea pricepe învățăturile și jertfa Domnului Isus. Dar, prin munca depusă de misionarii credincioși — vestitori ai Evangheliei — mulți au început să citească și să scrie, iar copiii lor au fost crescuți în dragoste pentru Domnul. În anul 1830, se găseau doi misionari într'un trib de bușumani — alt soi de oameni sălbateci. Ei făcură o vizită căpeteniei tribului. Acesta era orb și tare bătrân — aproape nouăzeci de ani. Misionarii, se așezară pe o rogojină întinsă la pământ. Când bătrânul află despre cei cari veniseră să-l vadă, izbucni în lacrimi, le strânse mâinile, mulțumi lui Dumnezeu și spuse:

„În scurtă vreme voi fi amestecat cu țărâna, dar voi vedea pe Dumnezeu. Sunt orb, nu mai văd lumina zilei, dar voi vedea pe Domnul Isus, așezat la dreapta Tatălui, gata să mă primească”.

Câtă deosebire între aceste cuvinte și cele rostite de împăratul Traian, puțin înainte de moartea lui:

„Acest cap nu va mai fi împodobiț cu o coroană, aceste urechi nu vor mai fi desfătate de sunetul muzicii, acești ochi nu se vor mai bucura de priveliști frumoase, iar tu, sufletul meu... Oh, sufletul meu, ce va fi cu tine?”